

Quin Sánchez tindrem?

«Quan el PSOE ha jugat en el marc del PP n'ha sortit mal parat. Sánchez no ho va fer i va donar la sorpresa guanyant Díaz. Ara té una nova oportunitat»

L'independentisme ha decidit implicar-se i ser actor del canvi a Espanya. Vaig expressar els meus dubtes (<https://www.naciodigital.cat/opinio/17735>) a que això es fes sense garanties i sense gestos. Al final, però, a ERC i al PDECat (<https://www.naciodigital.cat/noticia/156180/arribada/sanchez/moncloa/altera/guio/independentisme>) hi ha pesat més la voluntat d'apartar Mariano Rajoy i la seva corrupció estructural (<https://www.naciodigital.cat/noticia/156175/agur/rajoy>), i la voluntat i la necessitat que passin coses que no pas els acords (del tot inexistents per ara) de Pedro Sánchez amb la situació que es viu a Catalunya. Un context marcat per la regressió en les llibertats, la tensió social i l'afebliment de les institucions de govern pròpies davant del qual el candidat no ha ofert cap sortida més enllà d'aconsellar diàleg intern a Catalunya. Sigui com sigui, i gràcies al gest del PNB, que ha estat més hàbil que Albert Rivera i ha evitat aparèixer a la foto abraçat a un cadàver, es produeix un moviment potent, i també ràpid, a la política espanyola.

Ciudadans ha perdut, a canvi de ben poca cosa, la virginitat i li costarà treure's del damunt la màcula d'haver assistit al PP fins els seus darrers moments i ja no li queda massa més que el discurs espanyolista radical. Al gran perdedor del dia, el PP de Rajoy (<https://www.naciodigital.cat/noticia/156110/mariano/rajoy/concepcio/franquista/poder>), només el consolaria una convocatòria ràpida d'eleccions que ofegui el debat intern que, si la cosa s'allargués, s'obriria sobre quin és el millor candidat per anar a les urnes amb garanties. La sessió del Congrés obre, en qualsevol cas, joc. No pel fet d'introduir un cert caos a la política espanyola (la moció de censura en sí ja provocava una tensió evident) sinó perquè el rol dels actors, inclosos els independentistes, que ara seran determinants, és diferent.

El PP i Ciudadans faran una oposició dura i histriònica, sobretot a partir de suposades cessions als partits sobiranistes. L'Espanya es trenca pujarà de decibels i Sánchez, que necessitarà Podem i els independentistes per aprovar qualsevol cosa, haurà de triar si planta cara o es deixa governar per la por, com va fer Zapatero amb l'Estatut. El 155 estarà en el seves mans - l'aprova el Senat però qui l'activa és el consell de ministres- i també el rol de la Fiscalia davant la causa política dels propers mesos al Tribunal Suprem.

Sánchez i Iglesias han exhibit bona sintonia, però és evident que el líder del PSOE no s'atreveix en l'actual context a mirar d'estabilitzar la situació i oferir un programa per esgotar els dos anys que queden de legislatura. Ofereix que passin uns mesos (potser els suficients perquè el PP es converteixi en un camp de batalla) i convocar noves eleccions. Seran uns mesos d'or per mantenir pitjar l'accelerador de la repressió a Catalunya -ell n'és corresponsable- i per mesurar, també en el debat territorial, que serà central, començar a dotar l'esquerra espanyola d'un discurs alternatiu a l'agressivitat nacionalista de la dreta.

Quan el PSOE ha acceptat jugar en el marc conceptual del PP n'ha sortit mal parat. Sánchez va donar la sorpresa fa un any guanyant Susana Díaz precisament perquè no el va comprar i es va atrevir a denunciar les pressions de l'establishment contra un govern d'esquerra mentre alçava la bandera de la plurinacionalitat. Ara té l'oportunitat de donar una altra sorpresa. Encara que això impliqui assumir (el seu partit mai no ho ha fet) que Catalunya és una nació i les conseqüències que se'n deriven en temes com el dret a decidir. Serà una nova prova del cotó pels que encara creuen en una altra Espanya.